

TURCZI ISTVÁN

Metamorfózis

*Pete Gyurira emlékezve,
egykori kedves versével*

A vereség után mindenki elfordult tőlem

Kétségbeesésemben elhatároztam, hogy ezentúl rugalmasabban haladok a korral és szemafornak álcázom magam egy kisvárosi vasútállomáson. Azután vasúti fékező lettem, de valaki kérte a bizonyítványt. Máskor mezei nyúl voltam nagy piros szemekkel, de rámtaláltak a vadászok. Nincs több trükköm: marad a való látszat: győztesnek kell feltüntetnem magam, hogy időben rajtaüthessek másik énem gyanútlan lelkiismeretén. A hazugság hasznos kábítószer mammutok, medvék, sarki ludak és papagájok ellen. Bármikor beve(t)hető, s a hatás is biztosított, csak az adagolást kell illendően megválasztani. Az efféle szérum a viperát is balzsamos ágyba kényszeríti, a dögkeselyűből így lesz postagalamb, s a rezervátumból jól szituált szeretetotthon. Nesze neked, szólt maradék lelkiismeretem, és széttéphetetlen ráccsá változott. Most körül vagyok véve mammutokkal, barlangi medvékkel, sarki ludakkal, papagájokkal, viperákkal, dögkeselyűkkel, és a kábítószerem is elfogyott. Új módszerhez kell folyamodnom: vadőr leszek az anyag nem vész el csak védekezik